



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 200/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosti súdneho exekútora JUDr. R. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. B. F., spoločnosť F., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 8646/2013 až sp. zn. Rvp 8648/2013, sp. zn. Rvp 8650/2013 až sp. zn. Rvp 8653/2013, sp. zn. Rvp 8663/2013 a sp. zn. Rvp 10084/2013 až sp. zn. Rvp 10087/2013 vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 12 Er 851/2012 z 15. októbra 2012, sp. zn. 23 Er 663/2012 z 19. októbra 2012, sp. zn. 23 Er 662/2012 z 19. októbra 2012, sp. zn. 5 Er 356/2007 z 19. júla 2012, sp. zn. 26 Er 1485/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 26 Er 1484/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 1404/2012 z 15. októbra 2012, sp. zn. 23 Er 629/2012 z 19. októbra 2012, sp. zn. 20 Er 716/2009 z 15. júna 2012, sp. zn. 20 Er 140/2011 z 23. februára 2012, sp. zn. 5 Er 63/2011 z 24. februára 2012 a sp. zn. 5 Er 389/2010 z 24. februára 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 8646/2013 až sp. zn. Rvp 8648/2013, sp. zn. Rvp 8650/2013 až sp. zn. Rvp 8653/2013,

sp. zn. Rvp 8663/2013 a sp. zn. Rvp 10084/2013 až sp. zn. Rvp 10087/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 8646/2013.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. januára 2013 a 28. januára 2013 doručené sťažnosti JUDr. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v záhlaví vymenovanými uzneseniami Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“).

2. Sťažovateľ uviedol, že od 6. júna 2007 začal vykonávať exekučnú činnosť ako exekútor podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., B., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007. Okresný súd napadnutými rozhodnutiami rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania exekúcie z dôvodu jeho zaujatosti/predpojatosti proti oprávnenej – spoločnosti P., s. r. o., čím zasiahol do ním označených základných práv; navrhol preto napadnuté uznesenia okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

3. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosti podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) tak, ako o tom ústavný súd rozhodol v stovkách predchádzajúcich vecí (I. ÚS 135/2013, I. ÚS 136/2013,

I. ÚS 137/2013 a celý rad ďalších rozhodnutí), v ktorých konštatoval, že súdny exekútor nemá aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým ho súd vylúčil z vykonávania exekúcie v daných veciach, pre jeho pomer k účastníkovi konania (oprávnenému) v zmysle ustanovenia § 30 Exekučného poriadku. V takomto prípade je objektom rozhodovania o vylúčení a sám ako súčasť štátnej, súdnej moci nie je nositeľom žiadnych základných práv, a to ani v záujme ochrany účastníka exekučného konania (oprávneného), preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (bod 2 výroku).

4. Podľa § 31 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom v záhlaví označenými spojenými sťažnosťami a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľa a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného konania (bod 1 výroku tohto uznesenia) a sťažnosti ako také odmietol (bod 2).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2013